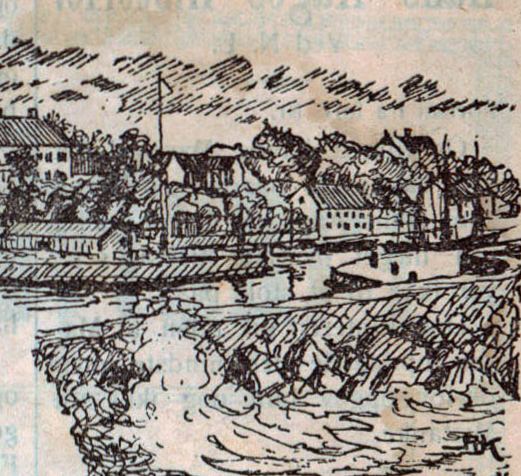

Udgaar i Allinge-Sandvig.
Olsker, Rutsker, Hasle,
Bø og Klemensker.

Ansvarende Udgiver:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Gornitzka' Bogtrykkeri, Allinge

Nr. 411

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - - 60.

Fredag den 3. Januar

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1936

J Nytaarsnatten

—0—

Gaden sortner for Natten, og Lygteskæret er gult, en Gamlings klapprende Fodtrin runger i Strædet huft. Han søger de øde Gader hvor ingen krydser hans Sti. Alle de blafrende Lygter haster han ræd forbi.

En Byrde tynger hans Nakke, han træder saa tungt i Sten. Gubben skal langvejs drage, og Natten er sort og sen. Det gamle, furede Ansigt, dækket af jerngraat Skæg, kaster groteske Skygger ind over Hegn og Væg.

Raadhusklokkerne kimer. — Da flytter han Foden fort, hans Byrde er tung at drage — Før Midnatstid maa han bort Han dukker sit Hoved, da Maanen en Stund skinner frem bag Sky. Det gamle Aar drager ensomt langs skumle Gader af By.

Ung og rød gav han Løfter — nu er han furet og bleg — han søger de øde Veje, for hver Mand ved, at han sveg. Hilst af muntre Fanfarer en Gang til By han drog. Ungdommens brudte Løfter slaar Gamlingen krum og krog.

Regnen begynder at falde, et piskende bittert Slud. Lyses man ind med Haabet, saa piskes med Had man ud — Et Vindu klapper paa Krogen, og Skilte hylér paa Stang — forbandet vandrer den Gamle sin sidste trælsomme Gang.

Der spruder Ild over Himlen, han hører Raketternes Larm. Nu ager den nye Hersker mod Tronen i ildblaa Karm. Skal han mon straale som Stjerne en Gang paa det blaa Firmament, eller skal dybt forbandet han stenes, naar Aaret er endt?

Jørgen Vibe.

Arvestykket

Novelle af JOHN HAYS

—0—

Bertie Carrington var en af disse sangvinske unge Mænd med et godt Hjerte, et kvikt Hoved og et let Sind, som er deres yngre Kammeraters Ideal — men en Fortvivlelse for deres Forældre eller Formyndere. Han var kun fem og tyve Aar, men havde allerede ødelagt sin Fædrearsv, en ganske smuk Sum.

Hans ældre Broder Georg havde tilbudt ham en Plads paa sit Kontor, men, nej Tak, han skulde ikke være nogens Undergivne, havde han sagt. Dersom Georg havde Brug for en Kompagnon, skulde han tænke paa det. Men Georg havde bedre Forstand end som saa.

Men Bertie Carrington havde en Trøst, som Verden intet vidste om. Man saa ham glad smilende, omend ruineret, og Ver-

den beundrede ham. Bertie vidste, at Adeleide Canyers var rig, at hun holdt af ham, og han holdt ogsaa af hende.

Selv om han havde haft sin Formue, vilde han gerne have ægtet hende, nu maatte han prøve hendes Kærlighed, og han følte med Stolthed, at han nu satte alt paa Spil for den Elskedes Kærlighed.

Han besøgte hende, fandt hende alene og fortalte, at han elskede hende. Hun lyttede med bøjet Hoved og blegt Ansigt, og han blev bange, da han saa, hvor nødig hun vilde svare.

— Elsker du mig ikke, Adeleide, mumlede han og forsøgte at tage hendes Haand.

Hun tog Mod til sig og saa ham ind i Øjnene.

— Jeg er meget bedrøvet, for jeg har vel i Grunden desværre givet dig Opmuntring, som de kalder det.

— Du elsker mig ikke! raabte han med uforfalsket Forbavselse og saaret Forføngelighed.

— Jeg kunde elske dig, Bertie, men jeg vil ikke gifte mig med dig, sagde hun frejdigt.

— Fordi jeg ingen Penge har? — Nej, nærmest fordi du har mistet dem paa saa kort Tid. Og der er andre Ting ogsaa. Jeg holder meget af dig Bertie, men jeg er bange for at ægte dig!

Den unge Mand var for stolt til at søge at forandre hendes Beslutning og forlod Huset helt fortvivlet. Nu vidste han, at han var Fallit i Rygte, Fallit i Kærlighed og Fallit i Pengesager.

Han begyndte at føle et indædt Had mod sin Broder Georg. Kom ikke hans Broder ham overalt i Forkøbet? Havde ikke hans Fader overladt Georg den udmærkede Forretning, hvor han havde tjent sine Penge, medens han kun fik en Del af Overskuddet? Hvorfor havde han faaet Nej i Dag? Fordi Adeleide forstod, at han var fattig og hans Broder rig.

Nej, de kunde ikke begge være i samme By, han maatte ud i Verden og prøve sin Lykke.

Men han kunde ikke gaa uden Penge. Nu til Dags maa en vandrende Ridder have nok til Jernbanebilletter og Hotelregninger. Han havde ingen Penge. Hvem vilde laane ham nogen?

Han huskede nogle enkelte Navne og gik straks og forsøgte. De vilde ikke have noget med ham at gøre, og tilsidst vendte han hjem, fortvivlet, rasende paa sin Broder og hele Verden.

Hans Trang var stor og maatte tilfredsstilles, men hvorledes? Der var kun en Udvej: dersom ingen vilde give, maatte han tage . . .

Han boede hos sin Broder, men denne havde ingen Penge i Huset; derimod havde han noget, der var lige saa godt.

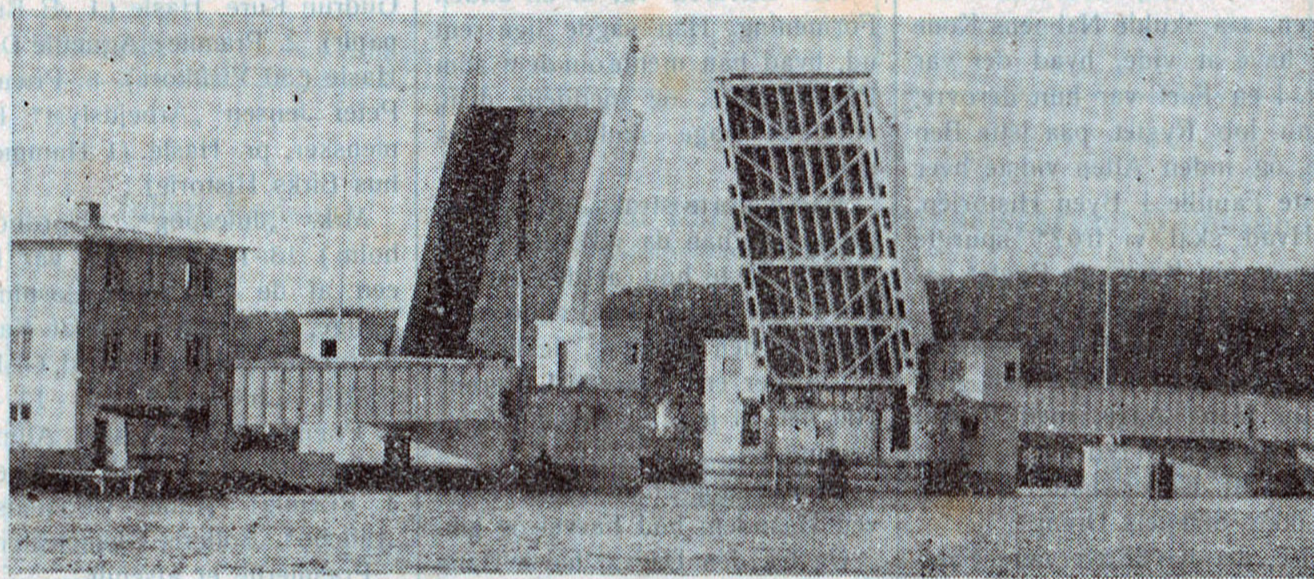
Der var i Særdeleshed et ældgammelt Ur, rigt smykket med Juveler. Han kunde huske det fra sin Barndom, at dette Klemodie engang skulde blive hans. Men der fandtes intet skriftligt for det og Familiens Advokat havde højtidelig erklæret, at Uret baade som Arvestykke og Formue tilhørte den ældste Søn, Georg! Alting til Georg! Og altid Georg!

Han vidste, hvor Broderen gemte Uret. I et lille Skab i Biblioteket laa det Aaret rundt i sit Maroquin-Etui. Han lyttede, alt i Huset var stille. Han brød sig hverken om Uret som Familiereliquie eller som Kunstværk, han valgte det kun fordi han syntes, det kunde have været hans, og fordi han troede, det let kunde sælges for en Sum, tilstrækkelig stor til at bringe ham til De forenede Stater.

Han vidste, at Broderen havde en stor og ærbødig Kærlighed til Uret . . . men det glædede ham kun at tænke sig, hvor meget værre Tabet af Uret var for hans heldige Broder, end dets Værdi i Penge.

Han kastede lidt Klæder i en Haandkuffert, brød Skabet op, greb Etuiet og stak det i Lommen. Saa forlod han Huset og vendte ikke tilbage.

— — —
Et kvart Aarhundrede svandt

Den nye Bro ved Frederikssund

hun nu var, paa den anden. De lyttede med ægte Sympati, medens han fortalte om sine endeløse Vandringer, om sine uheldige Spekulationer og om sit lange Fangenskab i det mekaniske Arbejdes og den daarlige Betalings ensformige Land.

Tilsidst sagde Husets Frue: — Det maa være sent. Klokken er jo elleve! raabte hun og saa paa sit Ur, som hun tog frem fra en Guldlænke, hun bar om Halsen.

Den hjemvendte fo'r op og skælvede, som om han havde set et Spøgelse. Hans Blik var fæstet paa Uret.

— Hvor —? Naar —? begyndte han.

— Min Mand fik indsat nyt Urværk i det og forærede mig det til min firetyve Aars Fødselsdag. Er det ikke en Ære at faa Lov til at bære saadant et Ur?

Han mumlede et Svar, og hun forlod dem.

— Hvor var det Synd, at du ikke kvalte din Stolthed og kom hjem for flere Aar siden! sagde Georg.

— Hvordan kunde jeg vide, at du vilde være saa god mod mig, kom det hæst fra hans Broder.

— Aa Sludder. Er vi ikke Brødre? Fra hvem skulde man vel kunne modtage Hjælp om ikke fra sin egen Broder?

— Ja, men ikke, naar man har behandlet sin Broder som jeg. Kan du virkelig tilgive mig?

— Hvilket?

— At jeg stjal Diamanturet, Arvestykket, naturligvis. Jeg trængte til Penge for at komme væk og vidste ingen anden Udvej. Det var skurkagtigt at stjæle Arvestykket for at gøre det i Penge, men jeg blev retfærdigt straffet. Uret med Etui og alt-

sammen blev stjaalet af min Lomme inden en Time, efter at jeg kom til London. Det maa være et Mirakel, at du har faaet Anledning til at købe det tilbage.

— Saa, er det Aarsagen til, at du har været død for os i alle disse Aar?

— Naturligvis! Tror du da ikke at jeg ejer Skamfølelse?

— Min kære Dreng, sagde Georg rolig og lagde Armen om Broderens Hals, her er intet at tilgive . . .

Jeg tænkte samme Dag, du rejste, paa at bruge Uret og sendte det til Undersøgelse hos en Juveler. Jeg syntes, Etuiet var for svært at stikke i Lommen og lod det ligge. Da du tog det var det tomt.

— Ja, det er Adeleide.

— En Time senere sad den forlorne Søn ved et veldækket Bord.

Hans Broder sad paa den ene Side og hans Svigerinde, som

Med Ønsket om et glædeligt Nytaar!

Hotel ALLINGE	Andr. Mikkelsen Autoværksted Allinge	ALLINGE APOTEK F. W. Madsen	A. Mauritsen KIOSKEN Allinge	HØIERS HOTEL
A. Liljerøth Urmager Allinge	C. Larsens Skotojsforr. Vestergade Allinge	P. C. HOLM	Træskom. L. Larsen	PRI P. Ipsen A. Nielsen
Grethe Lundgreen Lindeplads Allinge	Johan Madsen v. Havnen Allinge	Conrad Hansen Ur- og Guldsmedeforretning	Handelsgartner C. Jensen	TATOLS UDSALG v. Havnen Allinge
HUSMODERBØRSEN	Skrædder P. C. Ipsen Tlf. 113 Allinge	Henning Jørgensen Bageri og Konditori	Kaj Jensens Slagterforr.	Kofoed & Mortensen Byggeforretning
Ludvig Jacobsen Malermester Allinge	Ejnar Larsen Møbelforretning Allinge	ALLINGE SKÆRERI Geert Hansen	Allinge Radioforretning William Lind v. Lindeplads	Carl Petersen Smedeforretning
ZOOLOGISK HAVE	GÆSTGIVERGAARDEN	BIOGRAFEN	GRØNBECHS HOTEL	ALLINGE TEGLVÆRK
Anna Weber Damefrisørsalon	Thora Pedersen Modeforretning Allinge	Cykle- & Radioimportøren H. Jørgensen	W. Rømer Slagterforretning Allinge	Kamma Kornum Damefrisørsalon
PALMEHAVEN	Sander Lind Skrædder Allinge	Axel Mogensen v. Havnen Tejn	Bager E. Hald Allinge	STRANDHOTELLET Fr. Bidstrup
Fru E. Hansen Sandvig	Th. Andersen's Bageri Sandvig	Sandvig Boghandel Iohs. Sørensen	Aug. Lundgreen Sandvig	Gornitzka's Bogtrykkeri

- og en Tak for det svundne Aar!

Bil udlejes!

4-5 Personers lukket CHEVROLET til lange og korte Ture — Billigste Priser

Skolekørsel!

— — — ogsaa DE burde lære at køre! Hør mine billige Betingelser. — Ring til

Vognmand A. Bergmann, Tlf. Allinge 57

Varmt Karbad m. Styrtebad 75 Øre

Torsdag og Lørdag fra Kl. 10
Telefon Allinge 131 kan benyttes
Oda Hjortbøl Christensen, Vesterg.

Permanent: 7 Kr.

-altiberegnet! Kamma Kornum, Tlf. 153

Mit store Udsalg

begynder Lørdag den 11.

Se Annoncen i næste Uge Allinge Messe.

Den bedste

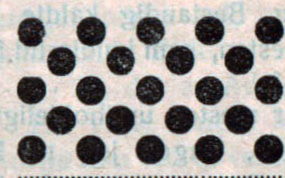
Steg

faar De hos

Slagter W. Rømer

Avertér i **NORDBORNHOLM.**
det mest udbredte Blad paa vor Egn.

Køb Vinterbrændsel i Nordlandet!

Vi har alle Slags —
af bedste Kvalitet —
og vi sælger til de rigtige
smaa Priser.

Nordlandets Handelshus.

